

prima instanță: V. Chiseliță
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

dosarul nr. 3ra-1035/15

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” a Inspectoratului General de Poliție al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Rodicăi Boaghe împotriva Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” a Inspectoratului General de Poliție al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2014, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 18 august 2014, Rodica Boaghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva BPDS „Fulger” a IGP al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că începând cu anul 1992, împreună cu fostul soț și un copil minor au locuit într-o odaie cu nr. 201 din căminul situat în str. Mesager, 5/2, mun. Chișinău.

Susține că după nașterii a încă doi copii, BPDS „Fulger” a IGP al RM le-a oferit alte 2 camere pentru trai. Prin urmare, începând cu anul 2004, reclamanta împreună cu 3 copii minori a locuit în căminul din str. Mesager, 5/2 în 3 odăi cu nr. 604, 605, 606, mun. Chișinău.

Relatează că a locuit doar cu copii minori, din motivul că a încetat de fapt căsătoria cu fostul soț Sergiu Boaghe și ulterior, de drept prin hotărârea judecătorească din 06 iunie 2005.

Menționează că din cauza problemelor financiare și a stării sănătății copiilor minori, nu a putut finisa procesul de privatizare a odăilor, căci în anul 2010 BPDS „Fulger” a IGP i-a oferit tot setul de documente necesar pentru privatizare.

La 26 iunie 2014, s-a adresat BPDS „Fulger” a IGP cu o solicitare privind perfectarea unui demers către Primăria mun. Chișinău cu referire la eliberarea ordinului de repartiție pentru domiciliere permanentă în ap. 604 (constituit din 3 camere) din str. Mesager, 5/2, pe numele ei, pe motiv că actele anterior eliberate nu mai sunt valabile.

Ulterior, la 15 iulie 2014, în adresa pârâtului a fost înaintat un demers suplimentar prin care a fost menționat că din cauza lipsei resurselor financiare și a problemelor familiale și de sănătate a copiilor, dânsa nu a putut finisa procesul de privatizare și de aceea a solicitat eliberarea repetată a tuturor documentelor necesare privatizării apartamentului cu nr. 604 din mun. Chișinău, str. Mesager, 5/2 și anume: tabelul nominal al locuinței, extrasul din fișa de locuințe, mandatul și componența familiei, certificat privind permiterea privatizării, demersul către Primăria mun. Chișinău privind eliberarea ordinului de repartiție.

Indică că la 16 iulie 2014, în adresa BPDS „Fulger” a IGP al RM a fost depusă încă o explicație detaliată privind motivul neprivatizării în termen a odăilor, însă la 20 iulie 2014, reclamanta a fost informată despre refuzul BPDS „Fulger” a IGP al RM în perfectarea și eliberarea actelor solicitate pentru privatizarea odăilor cu nr. 604, 605, 606 din str. Mesager, 5/2, mun. Chișinău.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 3 alin. (1), 7, 15-17 lit. b) alin. (1) art. 25 Legea contenciosului administrativ, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea pârâtului de a elibera toate actele necesare pentru privatizarea odăilor cu nr. 604, 605, 606 din str. Mesager, 5/2, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2014 a fost admisă acțiunea, obligat BPDS „Fulger” a IGP al RM să elibereze actele necesare privatizării în limitele competenței sale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 a fost respinsă cererea de apel declarată de BPDS „Fulger” a IGP al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 iunie 2015, BPDS „Fulger” a IGP al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușține că în contradicție cu prevederile art. 130 CPC, instanța de judecată adoptând soluția de admitere a acțiunii, nu a luat în considerație faptul că de dreptul de posesie și folosință dispune și fostul soț al intimatei, fapt confirmat prin mandatul eliberat de către BPDS „Fulger” a IGP al RM cu dreptul de a locui în

odăile cu nr. 604, 605, 606 din blocul locativ cu nr. 5/2 de pe str. Mesager, mun. Chișinău, care până în prezent nu este anulat, or, de către Sergiu Boaghe nu a fost depusă o cerere către BPDS „Fulger” a IGP al RM cu solicitarea de a fi anulat sau o declarație prin care acesta ar ceda dreptul de posesie, folosință, și ulterior de proprietate intimată.

Indică că Sergiu Boaghe a beneficiat de odăile menționate în temeiul raporturilor de muncă existente cu BPDS „Fulger” a IGP al RM începând cu anul 1991, iar căsătoria între ultimul și intimata Rodica Boaghe a fost înregistrată în anul 1994, fiind desfăcută în anul 2005.

Relatează că la 25 iunie 2014, Sergiu Boaghe a depus la BPDS „Fulger” a IGP al RM o cerere prin care, de asemenea, a solicitat eliberarea actelor necesare pentru privatizarea odăilor indicate anterior.

Consideră că instanța de fond și de apel au dat o apreciere arbitrară probelor și anume, a celor care indică deținerea cu drept de posesie și folosință asupra odăilor indicate de către Sergiu Boaghe, care a beneficiat de odăile menționate în temeiul relațiilor de muncă existente cu BPDS „Fulger” a IGP al RM din anul 1991, pe când activa în calitate de angajat al Brigăzii, precum și faptul că actele eliberate ce confereau dreptul de a locui în odăile litigioase conțin doar datele lui Sergiu Boaghe, iar până la moment, dânsul dispune de un mandat eliberat de către BPDS „Fulger” a IGP al RM care nu este anulat.

Invocă neaplicarea de către instanța de fond și de apel a normei legale cuprinse la art. 63 alin. (4) Cod cu privire la locuințe, care statuează că constatarea faptului că persoana a pierdut dreptul la folosirea încăperii de locuit în virtutea lipsei acestei persoane pentru temeiurile stabilite se efectuează pe cale judiciară.

Remarcă că norma legală care nu a fost aplicată de către instanțele ierarhic inferioare, indică că în cazul în care nu există nici o hotărâre judecătorească care ar constata că Serghei Boaghe nu dispune de dreptul de posesie și folosință asupra odăilor aflate în litigiu, se prezumă că ultimul și intimata Rodica Boaghe dispun de drepturi egale asupra odăilor respective.

Mai notează că instanța de fond, cât și cea de apel pripit și eronat s-au axat în permanență pe mandatul din anul 2010 eliberat pe numele Rodicăi Boaghe, dat fiind faptul că până la eliberarea unui ordin de repartiție asupra unui spațiu locativ, la caz asupra spațiului din prezenta speță, urma să existe o hotărâre a instanței de judecată competente în acest caz, definitive și irevocabile cu privire la recunoașterea dreptului pierdut asupra spațiului locativ și anularea mandatului și a ordinului de repartiție existent cu privire la instalarea în odăi ce aparține lui Sergiu Boaghe.

Prin referința depusă la data de 06 august 2015, reprezentantul lui Rodica Boaghe, avocata Maria Canișcev a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, deoarece nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de BPDS „Fulger” a IGP al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de BPDS „Fulger” a IGP al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de BPDS „Fulger” a IGP al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de BPDS „Fulger” a IGP al RM se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Galina Stratulat